

røgtet, og at der ikke blev muget ordentligt ud. Politiet besigtigede i den anledning ejendommen, men konstaterede alene, at der – bortset fra en hund – ikke var dyr på stedet, og at der i en lade var efterladt 2 klipninger fra får.

Det fremgår, at repræsentanter fra en dyreværnsforening herefter den 6. februar 2001 rettede henvendelse til politiet og oplyste, at der i staldbygningerne på ejendommen lå flere døde dyr. Det fremgår endvidere, at politiet på den baggrund sammen med en dyrlæge foretog undersøgelse af produktionsbygningerne på ejendommen. Der blev i den forbindelse fundet adskillige døde dyr, skeletter, og enkelte mumificerede kreaturer. Dyrlægen skønnede, at dyrene var døde for år tilbage, og staldene bar efter det oplyste præg af ikke at have været muget ud i årevis forud herfor. Dette bekræftedes af ejeren, som efter det oplyste har forklaret, at han ikke havde magtet at holde dyrene.

Politimesteren i Gråsten har beklaget, at politiet ikke ved den tidligere besigtigelse af ejendommen har været tilstrækkelig grundig, idet der også på daværende tidspunkt må have været tydelige spor af overtrædelse af dyreværnsloven.

Statsadvokaten i Sønderborg har tilsluttet sig dette.

Jeg kan henholde mig hertil og kan samtidig tilføje, at Rigsadvokaten den 27. september 2000 ved Meddelelse nr. 6/2000 har udsendt retningslinier til politiet og anklagemyndigheden om behandlingen af sager om overtrædelse af dyreværnsloven. Rigsadvokaten har i den forbindelse bl.a. påpeget, at politiet bør være opmærksom på, om der er grundlag for straks at gribe ind efter dyreværnslovens regler i tilfælde, hvor politiet i forbindelse med behandling af sager om overtrædelse af dyreværnsloven konstaterer, at dyr er skadede eller syge eller opholder sig under uforsvarlige forhold.

Spm. nr. S 2103

Til skatteministeren (16/3 01) af:
Pernille Sams (KF):

»Vil ministeren redegøre for, om han finder det rimeligt og i overensstemmelse med normal praksis, at Told & Skat blot ved en meddelelse på sin hjemmeside kan forringe forretningsvilkårene for et helt erhverv?«

Begrundelse

På Told & Skats hjemmeside fremgår det, ifølge artikel i Morgenavisen Jyllandsposten den 13. marts 2001, at byggevirksomheder ikke længere kan fratække hele momsen på eksempelvis el, varme, telefon og revisoromkostninger. Siden 1996 har fællesomkostninger i byggesektoren været lovligt grundlag for firmaernes momsfradrag, jf. afgørelse truffet af Momsnævnet.

Svar (22/3 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Det forhold, der henvises til i spørgsmålet er, at Told- og Skattestyrelsen i Momsvejledningen for 2000 afsnit D.5.6.1 og Q.1.4.5.6 har angivet, at ved opgørelse af den delvise momsfradragsret skal salg af huse anses for momsfri omsætning, uanset om virksomheden har foretaget byggearbejde på husene. Dette er en ændring af tidligere praksis, da det af tidligere udgaver af Momsvejledningen for 1997, 1998 og 1999 er fremgået, at ved opgørelsen af den delvise fradragsret skal salg af huse, som virksomheden har momsberigtiget efter reglerne om byggeri for egen regning, ikke anses som momsfri omsætning.

Baggrunden for Told- og Skattestyrelsens ændring er følgende:

I 1996 traf Momsnævnet afgørelse om, at der var fuld fradragsret for fællesomkostninger (udgifter til telefon, revision, kontorudgifter lokale udgifter, annonceudgifter m.v.). Momsnævnets afgørelse blev indarbejdet i Momsvejledningen for 1997.

I 2000 traf Landsskatteretten afgørelse om, at der ikke er fradrag for moms af salgsudgifter ved afståelse af fast ejendom under henvisning til, at salg af fast ejendom i henhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 9, er fritaget for moms. Landsskatteretten lagde blandt andet til grund, at dette fulgte af EF-domstolens dom fra 1995 i BLP-sagen. Denne afgørelse blev offentliggjort i Tidsskrift for Skatter og Afgifter (TfS) 2000, 692 den 1. august 2000.

Med udgangspunkt i TfS 2000, 692 ændrede Told- og Skattestyrelsen beskrivelsen i Momsvejledningen for 2000, således at det nu fremgår, at da salg af huse er momsfri omsætning, er der kun delvis fradragsret for købsmomsen af fællesomkostninger, der vedrører både momspligtige og ikke-momspligtige aktiviteter, uanset at